

Napovednik

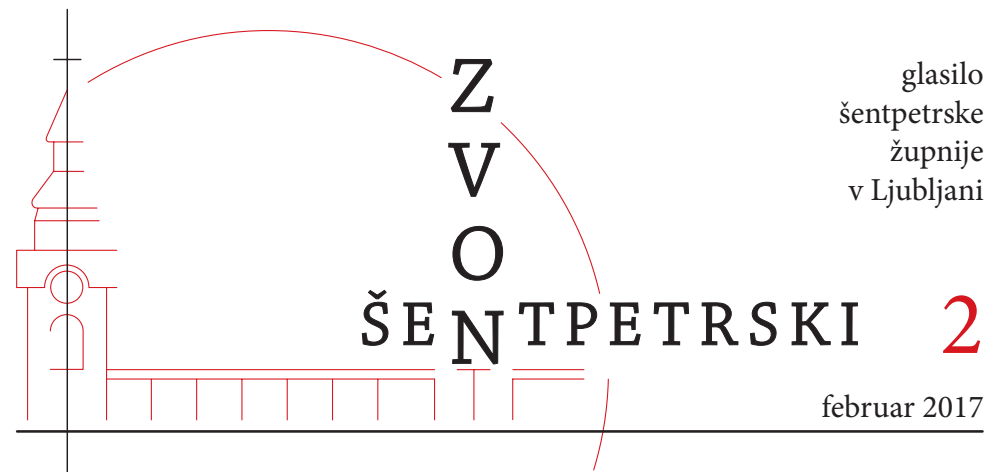
- V četrtek, 2. februarja, je praznik Jezusovega darovanja – svečnica. Maše so po prazničnem sporedu: ob 7.00, 9.00 in 18.30. Ta dan bomo molili tudi za duhovne poklice.
- V petek, 3. februarja, se bomo priporočili Jezusovemu Srcu.
- Prvosobotna pobožnost na čast Brezmadežni bo v soboto, 4. februarja, v samostanski kapeli. Ob 8.30 bo molitev rožnega venca, nato sv. maša.
- V ponedeljek, 6. februarja, bo po večerni sv. maši redno mesečno srečanje župnijske Karitas.
- V torek, 7. februarja, bo po večerni sv. maši srečanje biblične skupine, ki jo vodi p. Cristian.
- V soboto, 11. februarja, bo svetovni dan bolnikov (slovesna sv. maša v UKC).
- V soboto, 11. februarja, bo v Zavodu sv. Stanislava potekalo spomladansko srečanje članov ŽPS (od 9.00 do 13.00).
- V nedeljo, 12. feb., bodo pri sv. maši ob 9.00 sodelovali veroučenci 7. razreda.
- V ponedeljek, 13. februarja, bo ob 19.15 redna mesečna seja ŽPS.
- V torek, 14. februarja, bo po večerni sv. maši molitev v spomin sv. Maksimilijana Kolbeja.
- V tednu od 13. do 16. februarja bo spovedovanje otrok, ki obiskujejo verouk.
- V četrtek, 16. februarja, bo po večerni sv. maši srečanje katehetov.
- V sredo, 1. marca, začetek postnega časa in pepelnica – strogi post. Veroučenci in starši so lepo vabljeni k večerni sv. maši.
- V postnem času ste lepo vabljeni k pobožnosti križevega pota, ki bo vsak petek pred večerno sv. mašo (ob 18.00). V petek, 3. marca, bodo križev pot molili ministranti iz naše župnije.

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 9.00, 18.30
med tednom: 7.00, 18.30

URADNE URE: ponedeljek in četrtek: 16.00–17.00
torek, petek: 10.00–11.00

OBHAJILO NA DOMU starejšim in bolnikom: redno na prve petke v mesecu
in po naročilu, posebej še pred prazniki.

Šentpeterski zvon. *Izdaja:* Župnija Ljubljana – Sv. Peter, Trubarjeva c. 80, Ljubljana
Tel. 01/230 69 01 (v času uradnih ur), e-pošta: sv.peter.lj@gmail.com, TRR 0201 0009 0238 096
Odgovarja: p. Cristian Balint, župnik. T. 031/564 581, <http://www.sveti-peter.si>

glasilo
šentpeterske
župnije
v Ljubljani

februar 2017

Pesem

Ti sam si rekel: »Jaz sem luč sveta!
Kdor gre za mano, ta ne hodi v temi!«
Tvoj svit žarek je nad preroki vsemi,
ko je človeštvo čakalo Boga.

In starček Simeon je pričeval,
da Ti si Luč, nevernim v razsvetljenje;
v rešitev ali večno pogubljenje,
kar si človeški rod izbral!

Ti Božja Luč razsvetli srca vsa –
prodiraj v duš najskrivnejše globine –
preženi zmot in hudobij temine –
naj te človeštvo sprejme in spozna!

Ob uri smrtni pa v Tvoj večerni raj
naj zlije luč našega življenja –
in ko napoči večni dan vstajenja,
na veke bomo združeni s Teboj!

Marija Jelen – Brenčič

foto Rok Gombač

Svečnica

Sveča je prastar simbol luči. Spremlja nas od krsta, sv. obhajila, poroke vse do smrti. Za kristjane je prava in večna luč Kristus. Sveča tako postane simbol Kristusa, ki daruje samega sebe, izgoreva in daje svetlobo.

Na svečnico se spominjamo dogodka, ko sta po dnevih očiščevanja sv. Jožef in Marija prvorojenca Jezusa prinesla v Jeruzalem, da bi ga darovala Gospodu. Po Mojzesovi postavi naj bi bil vsak moški prvorojenec darovan Gospodu.

V trenutku, ko sta Jezus in Marija z Jezusom prišla v tempelj, je Božji Duh v tempelj privedel Simeona in Ano, dva pobožna starčka, ki sta svoje življenje posvetila Bogu. Večji del dneva sta v templju molila in se tako darovala za svoj narod in za izpolnitev Božjih obljub. Starček Simeon in prerokinja Ana sta predstavnika mnogih, ki z molitvijo in osebno žrtvijo sodelujejo pri Božjem odrešilnem delu.

Tudi v naši župniji jih imamo. Ne iščejo pohvale, temveč vztrajajo v molitvi iz dneva v dan, se tako žrtvujejo za druge, s tem služijo Bogu in ljudem. Brez njihovih molitev bi čutili pomanjkanje Božjega blagoslova. So kakor sol, ki daje svetu okus po Bogu. So kakor luč v razsvetljenje svojih bližnjih.

Mojca L. Stegu

Gospod mi daje novo priložnost

Sprejet in ljubljen sem točno tak, kot sem. To globino sprejetosti, odpuščanja in neizmerne Gospodove ljubezni smo podoživljali v še večjem veselju, saj smo jo v družini delili med seboj. Delitev strahu zaradi priznanja in soočenja z lastnim bremenom v objemu občutenja sprejetosti in iskrene ljubezni je bil tistega zimskega dne za vse nas velik dar. Emina prva sveta spoved je bila zaradi razumljivega in slikovitega prikaza vrnitve izgubljenega sina priložnost za ponovno spoznanje o bogastvu upanja v veri.

Sedeli smo v cerkvi, starši in otroci, s Špelo in patrom Cristianom. Besede so odmevale, ne zgolj med stenami in vse bolj živimi freskami, ki jih je objela svetloba vzhajajočega sonca, odmevale so v naših srcih. Odprli smo jih v pričakovanju Njegovega prihoda. V pričakovanju Njegove neizmerne ljubezni, ki nam vedno znova odpušča in nam daje upanje, nas bodri, da tako polni, bogati in čisti znamo tudi sami postati njegov odsev in tako osrečevati druge ljudi.

Tihi, počasni in negotovi koraki nožic bodočih prvoobhajancev proti spovednici in nekaj minut pozneje veselo, lahkotno poskakovanje pred oltar s sklenjenimi rokami so izpovedovali smisel svete spovedi. Veselje se je nadaljevalo na gostiji v učilnici.

Priliko vrnitve izgubljenega sina smo podoživeli kot odpiranje vrat upanju in sprejetosti, za čimer hlasta svet in kar v poplavi sporočil danes mrzlično išče izgubljeni posameznik. Hvala p. Cristianu in Špeli, da sta ob tem velikem dogodku »razcepila les in dvignila kamen«.

Janja Pavlin

Šentpetski zakladi

Oltar je središče cerkve, sv. maša pa najpomembnejše dejanje, kar se jih v bogoslužnem prostoru opravlja. Za obhajanje svete daritve imajo duhovniki posebna (liturgična) oblačila in uporabljajo cerkveno posodje, kot so kelih, ciborij in monštranca. Kot poročajo kronike, so pri Svetem Petru vedno skrbeli za mašna oblačila in cerkveno posodje.

Najpomembnejša cerkvena posoda je kelih. V kelihu je Jezus pri zadnji večerji prvokrat daroval presveto kri in po njegovem naročilu to delajo duhovniki pri vsaki sveti maši. Zato so kelih narejeni iz dragocenih materialov in pozlačeni. Šentpetska cerkev hrani nekaj starejših kelihov, od katerih nosi vsak pomenljiv napis, navadno o darovalcu, in različno oblikovane podobe ali simbole Jezusa, Marije in svetnikov.

Druga sveta posoda je ciborij, v katerem se v tabernaklju hrani sv. Rešnje telo za obhajanje vernikov in za sveto popotnico. Ciborij ima lahko različne oblike. Navadno je podoben kelihu, ima pa pokrov, ki je posebno lepo oblikovan. Od starejših dragocenosti je ohranjen ciborij iz leta 1627, ki ga je daroval Andrej Hren, brat škofa Tomaža. Na nogi so različni napisi, med njimi tudi ime darovalca. Na vrhu pokrova so v šestih nišah kipci svetnikov, med katerimi je tudi darovalčev zavetnik sv. Andrej, nad vsem pa je križ s Križanim.

Monštranca, ki je v uporabi sedaj, ni tako stara, kot so kelih in ciboriji, je pa prav tako lepa. Na sredi je sv. hostija za steklom, iz nje pa se razširjajo žarki. Kot bi slišali psalmistove besede: »V soncu je postavil svoj šotor«.

Bogato razčlenjen in kar rokokojsko oblikovan je tudi relikviarij sv. Petra v obliki monštranca. V celoti je prekrit z listnimi ornamentami. V luneti je relikvija, obdana z raznobarnimi kamni.

Šentpetski duhovniki so v preteklosti lepo skrbeli za lepoto Božje hiše in bogoslužja ter to počnejo tudi danes, kot to od njih pričakuje Cerkev. Koncilski dokumenti namreč vsebujejo pomenljiv zapis o umetnosti: »Med najplemenitejše dejavnosti človeškega duha po pravici spada lepa umetnost, zlasti verska ter njen vrhunec: cerkvena umetnost. Saj po svoji naravi hoče s človeškimi deli nekako izraziti neskončno božjo lepoto. Bogoslužju namenjeni predmeti naj bodo vredni, primerni in lepi kot znamenja in simboli nadnaravnega«.

Jože Marinko

foto Andrej Gombac